

عنوان مقاله:

بررسی کنش گفتار در نامه ۴۱ نهج البلاغه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش در حسابداری، مدیریت، اقتصاد و علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

الهام حیا دار - دانشجوی دکترا

خلاصه مقاله:

کنشی که در نتیجه گفتار باشد به گوینده کمک میکند تا با گفتن یک جمله یا یک پاره گفتار عملی را به انجام رساند. این نظریه توسط فردی بنام «آستین» مطرح شد و به نظریه «کنش گفتاری» معروف شد؛ که یکی از مباحث مهم تحلیل گفتمان در حوزه دانش زبان شناسیه شمار می رود. پس از «آستین» شاگرد او «جان سرل» طبقه بندی پنج گانه ای را برای آن ارائه داد. با توجه به این که بررسی بافت کنش گفتار در یک متن می تواند مقدمات تحلیل روابط اجتماعی و انسانی افراد در جامعه را فراهم سازد؛ بررسی و تحلیل متون دینی از جمله نهج البلاغه، براساس این نظریه می تواند یکی از راههای درک و شناخت بهتر لایه های پنهان کلام مولا و عامل ارتباط بهتر انسانها با یکدیگر باشد. از اینرو، پژوهش حاضر می کوشد با روش توصیفی و تحلیل محتوا و بافت موقعیتی متن، نامه ۴۱ نهج البلاغه را بر اساس این نظریه مورد بررسی قرار دهد تا کنش های گفتاری و دلایل آن را در کلام حضرت در این خطبه تحلیل و تبیین نماید.

کلمات کلیدی:

حضرت علی (ع)، نامه ۴۱ نهج البلاغه، نظریه کنش گفتاری، سرل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1533559>

